

13. Hácall - hámeri.
Hvernig nöfn þessi eru
komin í íslenskt mál.

1 blað qto.

Hákkall — Hámeri.

Innartölur og meirlaus athugasemur við smággæis yðar í Vísni
í þess:

Íot. nafnið hákkall (eða e. t. v. hákkarl) virðist hafa komið inn í íot-
mál úr d. nafninu Hákkal (eða Hákkalu) vegna framboðarinnar, en í
stadium fyrir hákkall (því orðið er eltri komið af há (keipi), vðri eðliþega
að nafnið vðri hákkall.

Latunestla nafnið somniosus microcephalus virðist benda á svefu og lítið
höfuð, enda sagt um hákkallinn að hann sé svefusamur (stósig) og lét-
legur (dvastr). Réttnefni hans á íot. vðri því, sem sagt: Hákkall, en eftir
latun. nafninu þínu svefusami smáhöfði.

Samu máli virðist vera um nafnið hámeri, að íot. nafnið sé réttara háf-
meri, kend úr haf en eltri há (keipi). Á d. en þetta Sildetrá (Sildarháfur)
er á lat. lamna (háf-togund af lamia) cornu (horn eða hupundur) bicca (tvi-)
-lamna cornubica = tvíhupundi háfurinn - (horn háfurinn eltri, en hupundi egg)

Það er réttnefni á þessum fagra listi að Kalla hann (hann) meri, því
fáir fiskar eru á meri og vðri vðri eignar en há (f) meri, ein þann með
öðru sjávarfallinu: Róðfalli, en á útfalli á hún þá steytt við hákkallinn
að hún er svefusam (stósig), því þá er eltri á henni. Hugast getur, að
hvorttveggja nafnið sé réttara Hákkall og háfmeri af lamia (háfi) en
eltri háfi, því þar eru stórir Karlar og vðri merar til um þessi hjú;
Þann þann þann eodi úr haf, en sem sagt er réttara að þann þann úr háfi,
því eodi eru þann háfi-togundar